

FNL i NORGE nr. 8 1973

medlemsblad for solidaritetskomiteen for Vietnam

INGEN KRIGS FOR BRYTER TIL NORGE 10. DESEMBER!

I N N H O L D :

Leder.....	s.2.
"Pjäs" fra Sverige.....	s.3.
Verv mange medlemmer!.....	s.4.
For Vietnam - nå som dagsavis?.....	s.5.
Abbonementskampanjen - målsettinger.....	s.7.
Aksjon på Haugenstua.....	s.7.
Noen metoder i abbonementskampanjen.....	s.8.
Anerkjenn PRR og GRUNC!.....	s.9.
STUDIER: Situasjonen i Indo-Kina.....	s.10.
Hva skjer i Fambodsja?.....	s.13.
STUDIER: Paris-avtalen - USAs og Saigons brudd.....	s.15.
200.000 politiske fanger - STÖTT DEM!.....	s.17.
VEDLEGG: Referat fra Landsstyremötet 13.-14. oktober.	
"Tilbudsliste" fra AU til gruppene.	

LEDER:

GLADIS LILLYSTYLL

hadde møte 13 og 14 oktober. Siden orkanen under julebombingene har det blåst laber bris i vietnamarbeidet og i Solkom. Et ellers velykka landsmøte i juni makter ikke å snu tendensen. Derfor var det dobbelt opmuntrende at Landsstyret nå har lagt en konkret politisk plan for arbeidet fram til sommeren -74.

Detaljert er planen redegjort for i referatet fra møtet som følger vedlagt dette nummeret av RNL/K. Alle grupper bør studere den nøye. Den røde tråden i planen er kampen for anerkjennelse av RNL. I første fase betyr det at vi la legger hovedvekten på fangespørsmålet og bruddene på Parisavtalen, i annen fase, fra 27. jan. og fram mot vårens Vietnamuke, er hovedvekten lagt på gjenreisninga i de frigjorte områdene.

USA-imperialismen og Indokina er igjen kommet i brennpunktet takket være den reaksjonære fredspriskomiteen som har tildelt Kissinger prisen. Solkom har tatt initiativet til en aksjonskomite i Oslo som vil arrangere store demonstrasjoner mot Kissinger når han kommer for å motta sitt bytte 10. desember. Vi satser på ti-årets anti-imperialistiske demonstrasjon

Dette blir den viktigste oppgaven for Solkom i Oslo. Demonstrasjonen vil bli en protest med to aspekter

- 1) Protest mot å tildele fredsprisen til en krigsforbryter.
- 2) Protest mot USAs sabotasje av Paris-avtalen.

Men Oslo-gruppene bør ikke bli alene om å protestere mot krigsforbryterens besøk i Oslo. Alle grupper/kontakter som har anledning bør alt nå starte mobiliseringa til Oslo-demonstrasjonen og organisere felles avreise til Oslo. Dette er aktuelt over hele Østlandet og kanskje i de største byene. Verdens øyne er rettet mot Oslo 10. desember, og det bør være flest mulig anti-imperialister der!

For de gruppene som ikke kan gjøre dette, foreslår vi allikevel at det på 10. desember avholdes lokale aksjoner (gjerne demonstrasjoner). Samle sammen folk i grupper og diskuter hva som kan gjøres!

Dette betyr ikke at AU foreslår drastiske endringer i den planen Landsstyret satte opp (se referate fra LS-møtet).

**V-uka 19.-25.
november:**

**FORTSATT STØTTE
TIL INDO-KINAS
FOLK!**

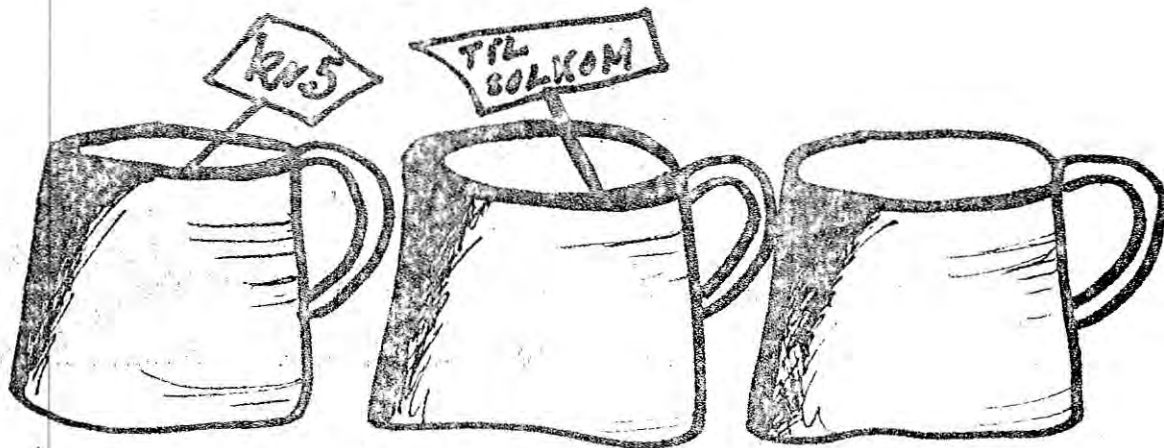
VIETNAM-UKA 19.-25. NOVEMBER
kjøres som planlagt. Se vedlagte forslag til opprop for V-uka. Nettopp provokasjonen fra Nobelkomiteen gjør det nå lettere og viktigere å kreve frigivelse av de politiske fangene i Sør-Vietnam, slutt på overgrepene mot fredsavtalen og norsk anerkjennelse av PRR og GRUNC - de krefter som står for frid og rettferd i Indo-Kina. Og det gir utmerket støtte til abonnements- og medlemsvervinga.

Le Duc Tho har gjennomskuet Nobelkomiteen og foreløpig avslått sin del av "prisen". Deri ligger en spesiell oppfordring til oss om å vise solidaritet med Indo-Kinas folk den 10. desember.

For særlige tilbud til bruk i Vietnam-uka og seinere se vedlagte stensil med filmliste og bestillings-seddel.

VERV MANGE MEDLEMMER!

- betal kontingenten!

MEDLEMSVERVING OG ØKONOMI.

Den 4/10-73 sendte vi ut et skriv til alle grupper og kontakter. Det gikk her helt klart fram at Solkom var i en vanskelig situasjon, spesielt økonomisk.

Denne artikkelen vil gå nøyere inn på den økonomiske situasjonen og hva vi må gjøre når det gjelder medlemskapsverving, - en av de metodene vi skal bruke for å løse denne krisa.

For ca. 1 måned siden hadde vi kun kr. 1 000,- i kassa og en gjeld på det mangedobbelte (f. eks. må kr. 4 000,- betales før vi kan trykke noe nytt For Vietnam).

Situasjonen er nå noe bedre. Det er i løpet av måneden innbetalt noe over kr. 2 000,-. Dette er et gledelig tegn, men vi har langt fram.

Vi har mange nødvendige oppgaver foran oss i høst og på nyåret.

Vi trenger nye studier, medlemskort, løpevedler. Vi har portoutgifter, telefonutgifter, reiseutgifter m.m. Et nytt For Vietnam skal ut!

Tilsammen må vi regne med godt over kr. 10 000,- i utgifter i høst. Utenom ved medlemsverving og abonnementsverving er det vanskelig å regne med at det blir mulig å få inn mer enn ca. kr. 2 000,- utover det som allerede er kommet inn.

Dvs. ytterligere nedbetaling av gammel gjeld og salg av materiell vi har på lager.

Som dere ser trenger vi ytterligere minimum kr. 5 000,- i høst for å kunne holde aktiviteten opp mot et ønskelig nivå - for å klare våre eksterne oppgaver.

Deler av det som ble sendt ut sist, kan misforstås. Her skal vi sette opp klare regler for kontingentinnbetaling. (Vedtatt og klargjort på Landsstyremötet)

1. I høst er kontingentet for aktivistene kr. 5- som skal betales til Solkom sentralt. Utover dette har gruppa anledning til å bestemme aktivistenes kontingent til gruppa sjøl.

Det må være et mål for alle grupper å få inn kontingent fra alle medlemmer og å få sendt denne inn til postgiro 20 29 81 raskt.

Også kontakter som vi har mange av, skal sende inn kontingent.

Det kan her oppstå et praktisk problem: Ikke alle grupper og kontakter har flere medlemskort. La ikke dette ble noen hindring. De gamle medlemskortene våre er nå oppbrukt og det trykkes nye, men disse kan ikke brukes før til neste års kontingent. Om dere skal ha medlemskapsbevis for i høst, kan dere gå på posthuset og hente postgiroblanketter. Den minste talongen til medlemmet og gruppa kan beholde den største slippen. På denne måten vil både ledelsen og aktivis-

Leide 2 2

En pjäs för basgrupperna

Richard: Henry, vad menar du med den där verksamhetsberättelsen? "Situationen i Sverige är bra". Vad då bra? Situationen i Sverige är urusel. Den kan utvecklas till att hota vår nationella säkerhet.

Henry: Nej, inte alls. Tvärtom. Det var vi själva, som spred ett rykte om ett spönt förhållande. Snart ska CIA ha en man ledig, och då kan vi utse en ny ambassadör.

Richard: Det är inte alls fråga om en ny ambassadör...

Henry: Jag vet, jag vet, men läget är bra. Titta bara på det senaste valet. Våra vänner gick verkligen fram. Det är bara en fråga om tid, tills Gösta blir utrikesminister. Bättre kunde vi inte ha det.

Richard: Det var inte det jag menade, Henry.

Henry: Visst, visst, pengar. Du oroar dig för hur det går med de sjuka, gröna dollarna. Det är just det, som är så bra - verkligen finfint. Förra året, när förhållandet ansågs vara så dåligt, kraftade vi hem 250 miljoner kronor enbart på musik-försäljningen. Sen, om man räknar med filmer, böcker, TV-program, Coca-Cola...

Richard: Henry!

Henry: ... och det allra bästa! Det måste du ha glömt. Volvo ska pumpa in toavis med stålar...

Richard: Henry!!

Henry: En jätte bilfabrik. Kan du tänka dig? 4 000 nya jobb. Det kommer att krympa vår arbetslöshet, må du tro!

Richard: Henry!!!

Henry: Ja?

Richard: FNL-grupperna.

Henry: Vad då? Vad är det med dem?

Richard: Du lovade mig att de skulle sluta efter avtalet!

Henry: Ja, men...

Richard: Vi skrev på det där jävla avtalet, men de slutade inte. Och då sa du att det berodde på bombningarna i Kambodja. Vi bombar inte längre, men de jobbar vidare.

Henry: Ja, men det är ingen fara med dem.

Richard: Ingen fara! Vad kommer att hända, om de fortsätter att utvecklas? Hur många stålar kommer vi att "krafta" hem då? De skapar ju sin egen kultur. Och vilken chans skulle Gösta ha, om de fortsätter att göra folk förbannade på oss? Men det viktigaste, Henry, är att de kan tvinga den ädr bortskämda Palme att erkänna PRR. Vad skulle detta betyda för vår indokinapolitik? Hur länge skulle vi kunna hota PRR med de politiska fångarna då? Tänk på oljan, Henry! Vad skulle chefen säga?

Henry: Fan, Dick, du tar dem för allvarligt. De är bara en massa snuviga kommunistungar.

Richard: Jaså? Jag tar dem för allvarligt? De var ännu färre och enklare när jag...

Henry: Ja, men det var då, då. Nu tror folk i Sverige att indokinafrågan är avslutad.

Richard: Och vad trodde folk 1967? Jag har en rapport här, som säger att de börjar inrikta sig på dörrknackning... De går alltså direkt till folk i deras hem. Fattar du vad det betyder? Får de en fot i dören, kan de mun-mot-mun-sprida sin lömska propaganda, skapa kontakter i grannskapet och smida länkar mellan sig och alla anställda.

Henry: Det är just det. De kommer aldrig att lyckas med dörrknackningen. Jag lovar dig! De kommer att tyna bort.

Richard: Du har lovat saker förr. Var har det blivit av dina löften?

Henry: Det ska du säga!

Richard: H-e-n-r-y!

Henry: Jag menar att de aldrig kan lyckas med dörrknackningen, därför att de är skraja.

Richard: De skraja? Ta mej fan, om de där jävlarna är skraja för nånting! Vi försökte med repressalier - polis och domstolar - de blev bara fler. Vi mobiliserade massmedia. Dom slog tillbaka. Vi t o m satte in sekterister, men dom bara stärkte sin enhet och utvecklade enhetsfronten. Usch, vad dom är läskiga!

Henry: Jo, men det är inte oss, som dom är skraja för utan för folket. Det är folket som dom inte vågar sig på! Det är det, som är så roligt. De kämpar som besatta, när vi visar musklerna men knäcks av blotta tanken på att ta initiativ för folket. De är så bortskämda med att ha folk, som kommer till dem, att de inte kan fatta mod till att gå ut till folket. Du kan ta det lugnt. De kommer aldrig att komma i kontakt med folk. En enda sur människa kan skrämman livet ur dem... Det är bara några få av dem, som går på dörrknackning, och de kommer snart att deppa ihop av de övrigas passivitet. Det är jag säker på.

Richard: Hur kan du vara så säker?

Henry: Jag snackade med Liv om saken. Och det lär inte vara så många dörrknackare kvar, därför att ingen har ringt på hos henne.

Richard: I så fall, Henry, så känner jag mig mycket bättre. Nog verkar situationen i Sverige vara bra. Faktum är, att jag känner mig mycket bra, Henry! Ha, ha, det var verkligen roligt. "Folkets hjältar" skraja för dörrknackningen! De letar efter en nyckel till problemet och missar ringklockorna. Hahaha! Ta mej fan, Henry, om jag inte känner mig lika trygg, som när vi blev av med Allende. Hohoh, haha, hela imperiet dög inget till men en handfull sura människor... hahahaha! Henry, så snart FNL-grupperna faller sönder, kommer jag att sluta avlyssna dina santal med Liv.

Nei, dessverre. Slik er ikke situasjonen. Det er ikke tilfeldig at det ikke har kommet noe nr. 4 denne høsten. Nr. 3 kom ut i juni - og salget gikk dårlig. Ikke fordi det har vært vanskelig å selge, men heller fordi det har vært få salgstiltak.

For Vietnam har en kortsiktig gjeld på 4 000 kroner som må betales før bestilling av nytt nummer overhodet kan komme på tale.

Hvis det går så tregt - bør FV overhodet fortsette? Jeg anser FV som nødvendig fortsatt. FV er frontens eksterne organ og alene i Norge om å ha som hovedoppgave å støtte de indokinesiske folkene. Å legge ned FV, vil bety å legge ned den vesentligste sida ved frontens eksterne markering.

Jeg synes derfor det er mer fruktbart å rette diskusjonen inn på hvordan økonomien kan rettes opp. Jeg tror brennpunktet ligger på det økonomiske planet, fordi bladet ikke blir solgt - ikke fordi det er vanskelig å selge.

Diskusjonen har foreslått abonnementskampanje som middel til å rette på forholdene. Landsstyremøtet ga sin tilslutning til det.

En abonnementskampanje tror jeg er i pakt med utviklingen i fronten etter fredsavtalen: færre grupper og mindre aktivitet. Vi kan rett og slett ikke vente at hundrevis av nye grupper vil sprette opp landet over - og selge FV i slike mengder at vi kan basere driften på det. Men like fullt har vi sympatisører landet over - i tilstrekkelig antall til at sikker drift er mulig.

Kampanjens mål.

I første omgang tar vi sikte på 1 000 nye abonnenter. Vi bør begrunne kampanjen politisk. Krigen vedvarer, støtte er nødvendig inntil Paris-avtalen respekteres og fred er oppnådd.

Politisk støtte må også innebære økonomisk støtte: De som støtter ossi vårt solidaritetsarbeide, må gjøres klart for at økonomisk støtte er en nødvendig form nå. Det gjelder et være eller ikke være for solidaritetsarbeidet i Norge. Kort og brutalt.

Følgelig bør vi rette henvendelsen til de som står oss nærmest. Jeg tror det står atskillig fler enn 1 000 som er oss "nær" - det gjelder bare å finne dem.

1 000 abonnenter i første omgang. Det redder oss ut av knipa på kort sikt. Regneeksempler følger som viser hva som må til på lang sikt.

Vansker

De erfaringer som er høstet sentralt tyder ikke på at den største vanskeligheten ligger i å få folk til å abonnere. Men vi er faktisk såpass få at det vil ta lang tid, og skikkelige resultater krever verving som en ting vi har klart for oss i de fleste av dagens situasjoner.

Det er mange andre tidsskrifter som "konkurrerer" om de samme folka. Ja - men denne vanskeligheten merkes faktisk ikke så voldsomt. Selv om alle de andre tidsskriftene og avisene får sine abonnenter, er det nok tilbake. Det oppveie mye av at mange ønsker å vite mer om Indokina - og får ingen opplysninger i avisene lenger, siden Indokina ikke lenge er "hot stuff".

En annen vanskelighet er at vi har to kampanjer gående i Solkom: også medlemsverving ble vedtatt på landsstyremøtet. Jeg har ikke erfart at det er noen uoverkommelig motsigelse her. Snakker jeg med folk, kommer jeg med begge tilbud - noen tar begge, andre velger ett av dem. I alle fall bidrar det til Solkoms økonomi.

Kanskje folk nøler siden bladets skjebne er så usikker? Jeg mener vi ikke skal legge skjul på at situasjonen er vanskelig. Men ikke si som så: du får neste nummer, hvis det kommer ut.... Vi må spikre fast overfor oss sjøl at at det er en kampanje som skal lykkes, og at våre økonomiske problemer nettopp er i ferd med å bli overvunnet for hver ny abonnent vi verver.

Abonnentene betyr både at vi får penger i kassa her og nå, men også at vi har sikret en støtte på lang sikt. Når en baserer seg hovedsaklig på løssalg, betyr det at den som kjøper nå, ikke behøver kjøpe neste gang. Det må vi innprente når folk sier: jeg kjøper hvert nummer likevel.... Det er forskjell på å abonnere og kjøpe bladet. Abbonnering skaper mye større sikkerhet og kontinuitet for oss.

HVA får folk?

De kan enten velge mellom hele årgangene 1973+ 72, eller abonnere på bladet fra dags dato i år til dags dato neste år, etter planen 5 nummer pluss alt eks-

Regneeksempler

1 000 abonnenter betyr at bare hver av de som nå har kjøpt bladet vårt, vi abonnere på det. Da får vi inn 15 000. Det betyr ingen varig sikring.

Noen tall til illustrasjon:

1. Bare abonnenter. Krav: 3500 abonnenter innen sommeren, 1 års drift er sikret.

Trykking 9 000 kr. x 5 numre = 45 000
Materialkost/post/osv. = 7 500
52 500

52 500 kr.: 15 kr. = 3 500 abonnenter

2. Med et visst løssalg:

Oslo 500
Berg. 300
Tr.h. 300
1 100 x 5 numre x 2 kr. = 11 000
41 500

41 500 kr.: 15kr. = 2 800 abonnenter

3. Fire numre, bare abonnenter:

Trykking 9 000 x 4 = 36 000 kr.
Material/ post/ osv 7 500
43 500 kr.

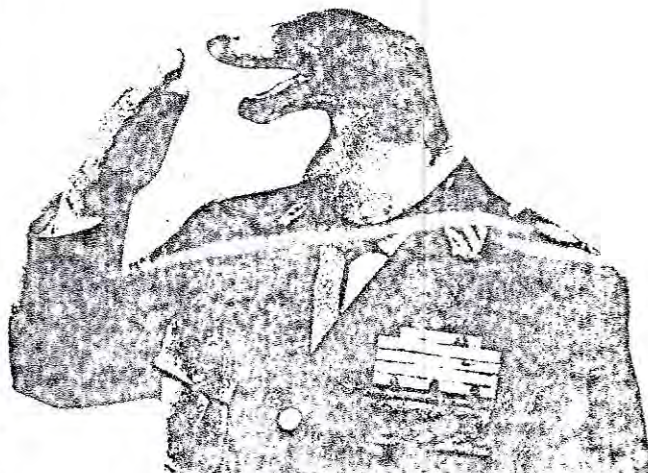
43 500 kr.: 15 = 2 900 abonnenter

4. Fire numre, med et visst løssalg:

Løssalg som eksempel 2,
2 200 abonnenter

En banal sannhet til slutt: hvis vi ikke gjør alvor av abonnementskampanje betyr det med full sikkerhet at vi legger ned FV.

Derfor - i aller først omgang: alle kontakter og gruppemedlemmer som abonnerer.

ABONNEMENTSKAMPANJEN

resultater & målsetting

Gruppene bør gjøre seg opp en mening hvor mange abonnenter de på kort/lang sikt kan greie. Dessuten løssalg.

På landsstyret ble disse målsettingene antydnet:

Oslo 500 abonn.	? Løssalg
Østl. 100	?
Bergen 100	?
Tr.h. 200	600
N.Norg 100	?
Skien 20	50
Tønsb. ?	50 ?
Sandef. ?	50 ?

Resultater til nå:

AU i Oslo satte seg som mål å verve 10 medlemmer før utgangen av oktober - pr. AU-medlem. Kvoten var overtegna med 5-10 pr. 23. okt.

FV-vervinga går også ganske bra, men AU-medl. har ikke til nå oppgitt det samlede resultat.

Ellers nevner vi fra konto 20 83 13 dvs. For Vietnam; i tidsrommet 11.10 til 26.10:

11.10: Kr. 100 i støtte fra 8712 Låvn
13.10: Kr. 50 i støtte+ abonn. fra Oslo, Trondh. betaler kr. 420 på gamle FV, i alt 14 nye abonnenter - den dagen
15.10: 2 abonnenter
16.10: 1 abonnent
17.10: 3 abonnenter
18.10: 2 abonnenter
19.10: 3 abonnenter
23.10: Kr. 5 i støtte
25.10: 2 abonnenter 73/74+ en for 73.

Altså 27 abonnenter på vår konto - det rusler og går, men raskere takt hadde ikke skadet.

FVs konto 25.10.73 lyder totalt på 2 055.18 kr. - mål i første omgang er 4 000 kr., så gjelda kan betales ned.

Resultatene følges opp neste nr.

Vi venter på målsetting for abonnenter/løssalg/medl.verving fra flere grupper.

AKSJON

PÅ HAUGENSTUA - FV GÅR AN Å SELGE!

FV-redaksjonen hadde døraksjon på Haugenstua - en av Oslos drabantbyer - og resultatet var oppmuntrende. Ikke med hensyn til abonnering, men FV gikk godt an å selge. Av de steder folk var hjemme, kjøpte rundt halvparten.

Folk delte seg i tre grupper:

1. De som var generelt avvisende - hadde vært det overfor alt som kommer på dørene, uansett hva.
2. De som var lei av alt snakk om både fredspris og Vietnam. Syntes det var jævli med Kissy, men kjøpte ikke li-kevel. De så nok på TV....
3. De som kjøpte enten fordi de pga. fredsprisen ville se litt mer om bakgrunnen, hvordan det er i Vietnam nå, eller fordi de hadde Vietnam-krigen friskt i minne - eller fordi de syntes det var bra vi holdt fram med arbeidet. Gruppe 3 utgjorde altså halvparten.

Nesten alle kjøperne var forbauset - nesten skeptiske over at bladet (nr.3/1973) bare kostet en krone....

Vi prøvde også en annen aksjonsform: la FV i postkassene med stensil inni -

rundt 500 FV på den måten, men det er ennå for tidlig å si om det har noen virkning. Folk får jo så mye i post-kassene....

FV nr. 3/73 er ikke for gammelt til å selges på denne måten. Ingen venter a de skal få en dagsavis i hendene.

Når vi valgte Haugenstua, var det på grunnlag av valgresultatet. Vi regnet u et mål for "radikalitet" etter følgende formel (fritt etter Bjartmar Gjerde, valgprofetienes uversmåler):

Stemmetallene til $\frac{AP \cdot K}{SV + RV} = k$

(Når k går mot 1, går radikaliteten mot flere abonnenter!.)

Korrigeres m.h.t. blått innslag:

Stemmetall for $\frac{H}{AP} = 1$

(Når 1 går mot en, går AP mot stigende blomstring.)

$k+1$ = vårt tall. Jo nærmere verdien 2 dess bedre klima for oss. Når $k+1=2$, gå abonnenter og medlemmer mot uendelig. (Fritt etter Tambslyche og red. s. h. kommelen).

Flere aksjonsrapporter !

forts. fra side 4.

tene ha oversikt over hvem som har betalt.
SEND INN MEDLEMSKONTINGENTEN FOR I HÖST!

2. Støttemedlemmer skal i höst betale kr. 10,- for sitt medlemskap og hele summen skal sendes til Solkom sentralt.

Vi önsker å få flere betalende medlemmer selv om de ikke arbeider aktivt i fronten - støttemedlemmer. Ledelsen i Oslo satte for en måned siden målet for seg sjöl å skaffe 50 nye støttemedlemmer. Ved å gå på folk som vi visste støtta Vietnams folk, hadde vi ingen vanskeligheter med å nå dette målet. Folk tenker på kampen i Indo-Kina, vil gjerne diskutere hva som skjer der, og de var villige til å støtte oss med penger for det arbeid vi driver. Vi har nå höyna målsettinga til 150 støttemedlemmer som skal skaffes av ledelsen i Oslo, og vi er kommet godt igang med de neste hundre. Dette viser at det er muligheter til å rette opp den skjellige økonomien. Som dere ser har vi i ledelsen i Oslo aleine satt oss som mål å skaffe kr. 1 500,- ved støttemedlemskapsverving. Det skulle være mulig å nå kr. 5 000,- på denne måten i hele landet, om alle gjør en innsats. (Vi bruker postgiroblanketter til dette også, de går helt fint som medlemskort - gratis på posthuset.)
SKAFF NYE STÖTTEMEDLEMMER!

3. Til våren skal alle medlemmer - aktivister og støttemedlemmer - betale kr. 7,50 pr. halvår eller kr. 15,- pr. år. Når det gjelder aktivistmedlemmer kan gruppa sjöl fastsette en kontingent som skal betales til gruppa.

Det blir nå trykt opp nye medlemskort. (Noe enklere enn de gamle.)

Fra og med nyåret vil vi sende ut FNL i Norge til alle medlemmene direkte fra Oslo. Dette betyr at vi vil sende ut FNL i Norge noe sjeldnere, men med mere grundige studieartikler og analyser. Enklere beskjeder og annet til gruppene vil bare bli sendt ut som styrebulletiner.

Dette vil si at en slipp fra det nye medlemskortet skal sendes inn til oss sentralt.

Når dere får de nye medlemskorta, skal dere begynne å verve medlemmer for 1974. Spesielt støttemedlemmer, disse vil nå også få tilbudet med FNL i Norge direkte i postkassa. Pröv å verve dem for et helt år.
BESTILL NYE MEDLEMSKORT NÅ!

Hvert distrikt bör sette opp ei målsetting for hvor mye penger de skal få inn på medlemsverving ut året og sende målsettinga inn til oss sentralt.

KR. 5 000,- SKAL NÅS!

abbonementskampanja

metoder til oss

1. Gratisannonsering.

FV-redaksjonen har henvendt seg til følgende: Dag og Tid, Orientering, Friheten, Klassekampen, Kontrast, Røde Fane, Røde Garde, Ungsosialisten, Sirene, Folkemagasinet, Solidaritet, Internasjonal Politikk.

Noen har hatt annonse allerede: Friheten, Klassekampen, Ungsosialisten (kommer)...

2. Postkasseaksjoner - dele ut FV, gamle nummer, ledsaget av skriv med oppfordring om abonnering.

3. Spredning gjennom lokale politiske lag, fagforeninger... Bare forsøkt i Oslo - som vi vet om til nå

4. Nærmeste krets. Venner, uvenner, kjæresten gamle som nye, skriv til utvalgte personer (gamle kartotek, folk som har støttet tidligere).

Dessuten skal vi forsøke å sikre løssalget som tidligere:

1. Grupper og kontakter

2. Løssalg gjennom Narvesen. Vi har søkt (tenk det - søkt) om å selge i utvalgte steder i Oslo, Trondheim og Bergen. Dyrt - Narvesen tar 40 pst., dessuten ligger vi ennå i forhandlinger.

Kan Bergen og Trondheim - og andre steder anbefale kiosker/salgsteder - slik innredet at kundene kommer i direkte kontakt med det utstilte bladet -

SITUASJONEN I INDO-KINA

Vi skal i denne artikkel se på de synspunkter på fredsavtalen som har kommet fram i norsk presse. Vi vil og diskutere situasjonen i Vietnam idag og prøve å legge fram en analyse av hva som skjer nå og hvilken strategi PRR har.

FRA AFTENPOSTENS USA-STØTTE...

Aftenpostens ledere i dagene etter fredsavtalens undertegnelse var klare: Det ble slått fast at USA ikke hadde hatt imperialistiske hensikter i Vietnam, men kun målene 1) å sikre Saigon-regimet en rimelig sjanse å overleve og 2) å verne om sin internasjonale prestisje. Med det siste menes at USA ikke kunne svikte en alliansepartner. Undertegnelsen av avtalen var det endelige beviset på USAs edle hensikter.

...TIL ARBEIDERBLADETS USA-ROP

Spranget fra Aftenpostens støtte til USA's internasjonale prestisje til Arbeiderbladets rop på USAs "ledende rolle" er ikke langt.

... OG DAGBLADETS STORMAKTSPOLITIKK

Det andre hovedsynet på avtalen i de borgelige avisene er Dagbladet eksponent for. Lederen 25. jan.: "... Freden kommer til Vietnam bl. a. fordi stormaktene innser at denne krigen er kommet i utakt med

den utviklingen i internasjonal politikk land som USA, Kina og Sovjet ønsker. Denne utviklingen tåler ikke den belastning, og de stridende parter i Vietnam må bøye seg, selv om ingen av dem oppnår de mål de hadde satt seg da kampen begynte."

Også Arbeiderbladet tyr til "stormaktsanalysen" for å finne en forklaring til at avtalen ble undertegnet. De sier: (12/2) "Det var kombinert press fra stormaktene USA, Kina og Sovjet som gjorde det mulig å få i stand en våpenhvile i Vietnam". Fredsavtalen blir altså avhengig av at "stormaktene" fortsatt har felles interesser av fred.

Denne "analyse" har det store feil at en ikke ser på Indo-Kina og krigens faktiske utvikling. Dermed mister en av syne hvilke krefter som står mot hverandre og hvem som er drivkrafta i Indo-Kina og vikle seg derfor inn i en forestilling om at det er "stormaktene" som stemmer utviklinga.

Opp mot disse "analyser" vil vi peke på noen punkter om hva som virkelig er skjedd og trekke konklusjoner av dette

1. PRR og Nord-Vietnam har hele tiden kjempet for en fredsavtale som krever våpenhvile, USA ut, respekt for Vietnams grunnleggende nasjonale rettigheter, utveksling av militære og sivile fanger, frie valg under internasjonal kontroll og fredelig gjenforening av Sør og Nord.

Dette kan hvem som helst undersøke ved å se på de fredsforslag PRR tidligere har stilt, og sammenligne dem med Paris-avtalen. Avtalen er også nær identisk med den fra oktober 1972, og som USA gikk fra i håp om å oppnå bedre betingelser etter presidentvalget. Det er USA og Saigon som har måttet fire - ikke PRR og Nord-Vietnam.

2. USA hadde mulighet alt i 1968 til å oppnå de samme fredsbetingelser som de fikk 5 år senere. Men Nixon valgte den militære opptrapplings vei - vietnamiseringen - og utvidelse av krigen til hele Indo-Kina i håp om militær seier. Resultatet ble militært nederlag. Invasjonen i Laos viser det, FNL's offensiv i 1972 veltet alle illusjoner om at Saigon-regimet kunne stå på egne ben, B-52 - offensiver mot Nord-Vietnam som resulterte i militært nederlag: 80 fly skutt ned, derav 34 B-52.

USA-imperialismen måtte kapitulere i januar 1973. De hadde ikke flere våpen igjen som de kunne bruke. Undertegnelsen av avtalen i Paris ble en militær og politisk nødvendighet for USA.

ANERKJENN PRR & GRUNC

Solkom har tatt initiativet til en kampanje på anerkjennelse av PRR og GRUNC. Situasjonen er ikke helt avklart, men vi kan fortelle hva vi vil forsøke å få i stand.

Solkom har forslått overfor Vietnambevegelsen (VB) å sette igang en slik kampanje. Etter litt klabb og babb er vi nå kommet så langt at det er 95% sikkert av VB blir med.

Kampanjen skal i første omgang munne ut i utenriksdebatten i Stortinget i høst som trolig vil finne sted ca. 15 november.

I vårt forslag til VB sier vi at vi vil bistille anerkjennelse av PRR og GRUNC ut fra denne begrunnelse: Situasjonen i Kambodsja er lys. Det foregår fortsatt kamper der, men FUNK vil trolig sette i verk en stor offensiv når regntida er over, i slutten av november. FUNK i dag besitter GRUNC 90% av territoriet med over 80% av befolkningen. FUNKs fedigheter i geriljakrigføring er trolig kommet på et nivå som allerede er over FNLs. De fleste flyktningene i Fnomh Penh har trutt tilbake til sine landsbyer. I den seinere tid har Sovjet anerkjent GRUNC som Kambodsjas eneste lovlige regjering. Trolig vil de andre østblokklandene komme etter med det første. Før Sovjet hadde anerkjent GRUNC, hadde 40 land anerkjent, vesentlig land fra Afrika og Asia. Romania er det eneste østblokkland som tidligere har anerkjent GRUNC.

Rykter fra Sverige sier at Sverige lettere vil kunne anerkjenne GRUNC enn PRR. Da Solkoms gjester fra GRUNC i sommer samtalte med folk i UD, ga UD uttrykk for at Norge ville anerkjenne GRUNC når GRUNC hadde vunnet den endelige seier.

Vi mener også at et fritt, nøytralt Kambodsja vil være en sterk støtte til PRR, at det vil gjøre det mye vanskeligere for USA å begynne med sprell i Vietnam.

Vi mener derfor det er riktig å sette igang en kampanje på GRUNC.

Når det gjelder PRR vil dette mere være en fortsettelse av den kampanjen som har foregått gjennom flere år. 38 land og 76 alliansefrie land har anerkjent PRR. I folks bevissthet er trolig Vietnam mer sentralt enn Kambodsja. Når det gjelder mulighetene til å få gjennom dette kravet, har framtrepende representanter for DNA sagt at sjangsene er små, og at Norge ikke kan gjøre det før Sverige.

Det som skjedde ved Stortingsvalget gjør for begge disse kampanjene vedkommende er blitt en noe annen enn før. DNA har ikke flertall alene i Stortinget. I enkelte utenriksaker er de grunn til å tro at DNA av den grunn vil legge opp til en radikal alibi. At DNA vil anerkjenne Guinea Bissau er et eksempel på dette. Det gjør at vi ser med optimisme på en slik kampanje.

Vi vil gå inn i de siste forhandlingene med VB med det for øye å reise begge kravene med lik styrke og ta med begge to. VB har slått fram med en insinuasjoner at det er taktiske klokere å reise bare det ene kravet (PRR). Dette vil vi gå imot fordi begge trenger vår støtte, at det er viktig at noe går i spissen for en bred opinion som til slutt fører til at Norge anerkjenner både GRUNC og PRR.

Vi vil legge opp til et faglig opplegg, med en resolusjonstekst som underskrives av tillitsmenn osv. Vi mener dette er den beste måten å gå det på i den rådende situasjonen. Både AKP(m) og SV har stilt seg positivt til initiativet. SVs representant i Stortinget har lovt å reise begge kravene og komme med en klar begynnelse for dette i utenriksdebatten.

I første omgang mener vi det er riktig med et rent sentralt/Oslo opplegg. Det vil passe best inn i det aktuelle opplegget vi ble enige om på landsstyremøtet.

Vi vil gi beskjed når det skjer noe nytt.

Tor/AU

"USA har endelig funnet en vei ut" sa Arbeiderbladet. - Etter å ha prøvd alle andre mulige veier og etter at de indo-kinesiske folkene hadde stengt dem alle, kan vi legge til

KONSEKVENSER AV USAS NEDERLAG

Til og med USAs senatorer har innsett at politikken over for Indokina må legges om. Øyeblikkelig etter undertagnelsen i Paris ble det satt fram forslag om stans av bevilgninger til krigføringa. Dette ble vedtatt seinere, og bombingene av Kambodsja ble gitt opp 15. august. USAs militærstrateger ønsker å opprettholde USAs strategiske flystyrke i Sørøst-Asia. Like fullt tvinger økonomiske og politiske hensyn USA til å nedbygge basene på øyene Guam, Filippinene, Okinawa og i Thailand. Tilbaketrekkinga vil i år spare 4 milliarder dollar på USAs militærbudsjett. (Arb.bl 26/1-73)

SØR-VIETNAM ETTER AVTALEN

Fredsavtalen førte ikke til noen reell fred i Sør-Vietnam. Kampene mellom Saigon- og FNL-styrkene har fortsatt og i følge Dagbladet har de krevd 25 000 liv det første halvåret etter avtalen. (Det innrømmes at Saigon-hæren har størst tap(!)) Dette har fått mange til å trekke den konklusjon at avtalen egentlig ikke betydde noe, og at begge parter søker å erobre nye områder.

Disse glemmer følgende: Avtalen anerkjenner PRR som en virkelig makt i Sør-Vietnam. PRR kontrollerer langt størstedelen av landsbygda, mens Saigon regjerer de største byene. Ellers fins det ikke noen klare grenser for hvem som kontrollerer hva.

Avtalen forutsetter nedfrysing av krigens fra 27. januar. Dette har Thieu nektet å etterfølge. Ordren om våpenhvile ble ikke er gang sendt ut til hæravdelingene. Saigon satser på å erobre strategisk viktige områder.

Saigon nekter Saigon å gjennomføre punkt 11 i avtalen om demokratiske rettigheter for alle i Sør-Vietnam. I stedet øker de terroren mot befolkningen. Viktigste er her de sto-

for piggrådene i de strategiske landsbyene. Hvis disse skulle tillates bevegelsesfrihet (som avtalen forutsetter) ville de flytte tilbake til landsbygda og dermed bli en støtte til gjenreisninga i de frigjorte områdene.

Men samtidig betyr de store flyktninge-konsentrasjonene en stor økonomisk belastning for Thieu. Arbeid finnes ikke, og inntektene av den amerikanske hæren er falt bort. Thieu tvinges derfor til å heve skattesatsene, mens stadig færre må bære byrden.

Arbeidsløsheten tvinger folk inn på hærens lønningslister, det er derfor fortsatt mulig å opprettholde hærens og politiets tallmessige styrke.

De indre motsigelsene tårner seg opp i Saigon-områdene og folkets misnøye øker.

PRR's linje er ikke å gå til militær offensiv mot Thieu. De satser i stedet på å holde saigon-hæren stangen og det har de lyktes i. PRR's politikk er å tvinge Thieu til skritt for skritt å gå med på avtalens bestemmelser. PRR har råd til å vente. De har en folkehær som garanti for en fredelig oppbygging i de frigjorte områder. Deres politikk for nasjonal forsoning svarer til det vietnamesiske folkets ønske om fred. De vet at det er USA-imperialismen som tjener på at vietnameser slåss mot vietnameser.

PRR kunne utvilsomt satt en stopper for den aggressive Thieu-hæren ved militære midler. Men det ville koste unødig mye blod. De har valgt å la Thieu fortsette med sin fascistiske undertrykking som det minste av to onder. De vet at tida arbeider mot Thieu og USA-imperialismen.

Thieu har alt måttet gå til de første innrømmelser da han måttet under skrive felleskommunikatet og gå til opprettelse av det nasjonale forsoningsrådet i juni. Jeg tipper det vil komme flere slike.

OPPSUMMERING

Hvordan skal vi oppsummere det som skjedde i januar? Vi må innse at det betydde et vendepunkt i de indokinesiske folkenes frigjøringskamp. Avtalen var ikke noe kompromiss som passet "storkraftene". Særlig dårlig passet den den aggressive USA-imperialismen og dens redskap i Vietnam, Saigonregimet, som er kommet i alvorlige vanskeligheter siden avtalen i Paris.

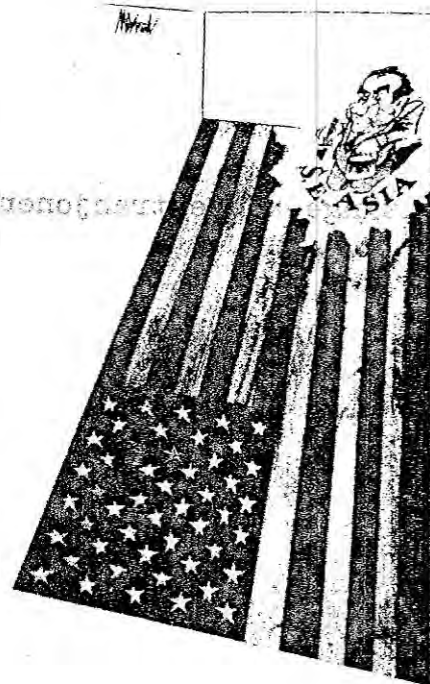
Den vietnamesiske frigjøringskampen er kommet inn i en ny fase. Den direkte krigen mot USA-imperialismen er tilbakelagt. Nå er avtalen blitt det viktigste våpen i frigjøringskampen. Den militære kampen som PRR fører, er underordnet dette, og tar sikte på å forsvare de frigjorte områdene og sikre avtalen, det vil si: tvinge fienden til å følge den.

Det betyr ikke at det er fred i Vietnam. USA-imperialismen er innstilt på å sabotere avtalen, og den er derfor fortsatt de indokinesiske folkenes hovedfiende.

I Laos er utviklingen mye den samme som i Sør-Vietnam. En viktig forskjell er likevel at Souvanna Phouma-regimet er tvunget et skritt lenger, i det en koalisjonsregjering med Laos' Patriotiske front er oppnådd.

I Kambodsja er krigen mot USA-imperialismen ennå ikke over. Noen fred er ikke sluttet, og vil ikke bli det før Lon Nol er styrtet. Så snart tørken setter inn vil frigjøringsstyrkene sette inn en offensiv mot Pnomh Penh. Ingen levner Lon Nol noen sjanse. Støtte til FUNKs og Kambodsja vil likevel bli svært viktig del av Solkoms oppgaver i tåda som kommer. (Denne artikkelen

er en forkorta utgave av en artikkel som kommer i Røde Fane nr. 5. Der fins ei liste over studiestoff i forbindelse med artikkelen. Se ellers siste nr av FNL i Norge om Kambodsja og Solkom-heftet "USA og Vietnam-krigen" med avtalen komplett og en glimrende historisk artikkel om USAs krigføring.)

HVA SKJER I KAMBODSJA?

Fra slutten av januar til ca. 15/8 satte FUNK 134 300 fiendesoldater ut av aksjon (dvs. drept, skadet eller tok til fange). 285 amerikanske fly ble skutt ned. 509 krigsskip med forskjellig last ble senket. (De fleste opp langs Mekongelva) 32 105 geværer, rifler etc. ble overtatt fra fienden. 202 000 sivile ble frigjort. Dette er et imponerende resultat av en geriljakamp som ikke har eksistert i mer enn tre år. FUNK ble dannet mai 1970. De har lært meget av sine brødre og søstre i Vietnam. En av de største bedriftene til FUNK er at de har fått livinnene aktivt med i kampen. Det fortelles meget om en "langhårede bataljon" som er fiendens største redsel. Denne bataljonen består kun av livinnere de har utmerket seg som fremragende krigere.

STUDIE Roooo

Regntiden i Kambodsja varer til midten av november. Talsmenn for GRUNC sier den store offensiven vil begynne da. Pnomh Penh er fremdeles i Lon Nol-klikkens hender. God geriljataktilk går ut på at store byer frigjør seg selv. Dette er også FUNKs taktikk. Det eksisterer allerede store fjerner av FUNK-kadre inne i Pnomh Penh som trolig vil springe ut når den store offensiven kommer.

Det er grunn til å understreke en ting: de amerikanske nykolonialistne har ikke gitt opp sin støtte til Lon Nol etter at terrorbombingen holdt opp. Den viktigste grunn til at Nixon måtte innstille disse bombingene var trolig Watergateskandalen. Kongressens reaksjon er trolig en forbitrelse over dette. Som i Sør-Vietnam fins det et stort antall amerikanske rådgivere i Kambodsja. Disse har til oppgave å lede de reaksjonæres kamp. USAs baser i Thailand er ikke bare blitt brukt til flybaser, men også lede den halv-militære infiltrasjonen i Indokina og rene opp lokale soldater etter USAs ønske. CIA's hovedkvarter i Indokina ligger i Thailand.

Gå ellers driver USA sin nykolonialistiske politikk i Kambodsja. Det har vært enorm inflasjon i Pnomh Penh de siste åra. USA sender konvoier med mat, bensin osv inn til hovedstaden. USA har vært på vippe til å sende sør-vietnamesiske soldater inn i Kambodsja. Situasjonen er lys i Kambodsja. Det skyldes ikke minst dette høye nivået i frigjøringshæren FUNK og GRUNCs politiske ledelse.

Vordan USA vil forholde seg til en eventuell offensiv er uvisst. De kan gjøre slik de forsøkte i april 1970, i åpen invasjon enten fra Thailand eller Sør-Vietnam. Men det er liten grunn til å tro at Thieu vil gå med på noe slikt, hvis det da ikke kommer stand en hestehandel. (At Thieu er mer US dollar, hvis han vil sende og så mange mann inn i Kambodsja. A kan gi opp sin nykolonialistiske politikk, noe som er nærmest usannsynlig. Nixon kan gi ordre om å sette ang nye terrorbombinger, under påstand om invasjon fra Nord-Vietnam, kommunistrusselen i Kambodsja e.l. Det annet viktig som har skjedd er Sovjet har snudd ryggen til Lon Nol og sier å anerkjenne GRUNC som Kambodsjas eneste lovlige regjering.

Det akn spekuleres mye over hvorfor Sovjet har gått til dette skrittet. Prins Sihanouk har ved flere anledninger åpnet kritisert Sovjet for deres merkelige holdning. Men uansett hvordan man velger å se på det, er det en gedigen diplomatisk og politiske seier for GRUNC.

USA OG SAIGONS BRUDD PÅ FREDSAVTALEN

Vi kommer i denne gjennomgåelsen til å ta artikkel 1 for artikkel i fredsavtalen for å vise at på så godt som alle punkter har USA og Thieu brutt fredsavtalen. Etter undertegnelsen skrevet folk som Nixon, Kissinger og Thieu av at det var en stor seier for dem, at "kommunistene" måtte gå med på store innrømmelser - konservative og liberale viser skrevet etterpå at det var en stridsmaktløsning, tredd over hodet på vietnameserne.

i vil i denne gjennomgåelsen pga. pluss bare skrive artikkelens nr., ikke teksten. Hvis dere ikke har avtaleteksten, ber vi dere skrive til oss så skal vi sende den avgjort.

Artikkel 1. USA har i dag 20 000 "rådgivere" i Sør-Vietnam (SVN). De har lovlig sendt 150 000 tonn med våpen, ammunisjon og rigsmateriell inn i SVN. De har sendt rekognoseringsfly over Nord-Vietnam (NVN). De sender materiell til SVN's fange- og konsentrasjonsleire. USA holder opppe Thieu-regimet økonomiske. Uten USAs fortsatte imperialistpolitikk, ville Thieu vært i slagen mann og vietnameserne kunne vel få bestemme sin framtid.

Artikkel 2. Fr. 1/10 73 er Saigon-administrasjonen ansvarlige for 240 000 døde på våpenhvilen. Av disse er 30 000 forsøkt på å erobre land, 167 000 "desifiseringsoperasjoner" av politikk, som går ut på å holde sivilbefolkningen i sjakk, 11 000 flybombing og rekognoseringsoperasjoner. Saigon har drept eller skadd over 6 000 personer, tatt til fange, mishandlet og torturert nesten 30 000 og ved måltid drept ca 926 000 mennesker inn i konsentrasjonsleire eller liknende leirer.

Det er verdt å merke seg at våpenbruddet har tiltatt, særlig fra midten september. Og størrelsen av hver operasjon har tiltatt. Bl.a. ble 30 Saigon-bataljoner satt inn mot Kontum, Gia Lai provinsene og 72 bataljoner mot Chuong Thien provinsen. Alle disse provinsene er under FRR-kontr-

USA har ikke ødelagt minene som ble lagt utenfor kysten av NVN. Det siés at de bare ødelagde 3-tre-miner. NVN har selv måttet ødelegge disse minene. USA har ved flere anledninger foretatt rekognoseringsstokter over NVN.

I den seinere tid har den 7. flåte som hele tida har vært stasjonert i Sørkinahavet kommet nærmere NVNs territorium. Dette er en meget grov provokasjon fra USAs side.

Artikkel 3. Den felles fire arts militærkommisjon har aldri kunnet utføre skikkelig arbeid. Dette kommer mye av at Saigon ikke har villet gå med på å opprette midlertidige grenser mellom de to parter slik forholdet var 27/1, men hele tida har forsøkt å utvide sine grenser ved å angripe FRR-kontrallerte områder. Saigon har dessuten bevisst og systematisk anklaget FRR for overtredelser de selv har vært årsak til.

Som fortalt under punkt 2, har Saigon ved 240 000 anledninger brutt våpenhvilen. Fr 1/10 sitter 202 000 pol. fanger i Thiens fangeleire. Disse blir terrorisert og utsatt for annen grusom behandling.

Artikkel 4. Som nevnt under artikkel 1. har USA 20 000 "rådgivere" i SVN. Disse rådgivere sjefer Saigons flyvåpen som er det 3. største i verden. Dette er et offensivt flyvåpen som fortsetter USAs terrorbombing av sivile mål, men nå med sør-vietnamesiske piloter. Dette er en forlengelse av vietnamiseringspolitikken. Disse "rådgivere" leder og deltar i de landerobringsaksjoner ~~xxx~~ Saigon har satt i verk i stor stil. Fangeleirene, f.eks. Con Son, er utstyrt og betalt av USA. USA har det siste året betalt 300 mill. dollar for å drive de "strategiske landsbyene" (konsentrasjonsleire). Som et eks. på korrupsjonen i Saigon-adm. er 130 mill. dollar av disse pengene havnet i administrasjonens lomme for feite lommer.

Artikkel 5. Etter at de amerikanske soldater ble sendt ut av Vietnam (mange ble overført til basene i Thailand), ble det igjen 10 000 militære rådgivere som skiftet ut uniforma med pressen. Iløpet av den siste tid er det kommet 10 000 nye "rådgivere" som er blitt overført fra baser i Thailand, Guam osv.

Artikkel 6. Fra oktober -72 til 27/1-73 sendte USA enorme mengder med våpen og ammunisjon inn i SVN. Etter 27/1 overtok Saigon dette utstyret sammen med de amerikanske basene. Seinere er denne våpenleveransen fortsatt, stått i strid med fredsavtalen. Basene på Thailand er forsterka. Ei tid var det 10 baser i Thailand, med ca 45 000 amerikanske soldater. Nå ser Thailand ut til å gå mot en mer nationalistisk, anti-amerikansk politikk. Men basene i Indonesia, Filipinene, Guam, Japan er fortsatt sterke.

Og den 7. flåte holder stadig til ute i Sørkinahavet. Dette siste er jo ikke egentlig brudd på fredsavtalen, men representerer et press fra USA og en muligheten til raskt å rykke inn i Vietnam ved en gitt anledning.

Artikkel 7. Saigon har aldri gått med på å opprette en midlertidig 3-parts regjering.

Som nevnt har USA sendt inn 150 000 t. med våpen og ammunisjon, mer enn tilført i fredsavtalen.

Den felles militærkommisjon er blitt boikotta av Saigon. De vil ikke la PRR-rep. rote i deres råttne transaksjoner.

Artikkel 8a. USA og Saigon trenerte utvekslingene av tilfangetatt militært personell. USA satte i gang en løgnaktig hetskampanje mot NVN, med beskyldninger om at de amerikanske POW var blitt torturert.

c. Spørsmålet om hjemsendelse av vietnamesisk sivilt personell er uhyre sentralt. 202000 politiske fanger sitter i dag i Thiens fangebur. Vi ber dere lese mer om de pol. fangene i en spesiell artikkel i dette FNLI.

Disse bestemmelse og bare støtta PRR den grad fredsavtalen gir grunnlag

Artikkel 9a. Så lenge USA fortsetter sin nykolonialistiske politikk og støtter Thieu, er dette et brudd mot et sør-vietnamesiske folks rett til selvbestemmelse. Da Thieu var i USA sommer fikk han løfte om fortsatt økonomisk amerikansk "hjelp".

b) Så lenge over 1 million mennesker sitter i fange- og konsentrasjonsleir og resten av befolkningen ikke har de mest elementære demokratiske rettigheter, er det ikke mulig å holde fri demokratiske valg. Valget som Thieu fikk i stand i sommer, kan ikke karakteriseres på annen måte enn som en farse, som skulle tilfredsstille Nixon og like. I Parisforhandlingene mellom de to parter har Saigon hele tida forsøkt å vri seg unna PRRs rettfærdige krav ved å skyldte på PRRs våpenbrudd og invasjonen fra nord. Realiteten er at fascistene Thieu ikke vil gå med på valg før han blir satt fri for straffen.

c) Thieu er en marionette som er satt inn av USA og som for hver dag som går unaturlig holdes ved makten av amerikanske dollar og våpen.

Artikkel 10. Dessverre er det ikke fred i Sør-Vietnam i dag. Kampene får etter hvert større og større omfang.

Saigon har satt inn opp til 72 bataljoner i enkelte operasjoner som å angripe PRR-områder. Som enhver stat forbeholder PRR seg retten til å slå tilbake disse angrepene. Men det er Saigon og USA som har det hele og fulle ansvar for dette.

Artikkel 11. Saigon har inført rene fascistlover som går ut på at alle som er mot Thieu kan arresteres, tortureres og henrettes. Ikke minst har folk fra den 3. gruppe (nøytralister) fått merke dette.

Pressen i Saigon er 100 % i Thiens hender. Bl.a. er det inflytelsesrike Tin San forbudt.

Alle de demokratiske friheter angripes og elimineres av Saigon. Det er eks. på at streikende arbeidere slås ned. Bevegelsesfriheten eksisterer ikke.

Artikkel 12. Det nasjonale råd for nasjonal forsoning og enighet er aldri blitt oppretta. PRR foreslo i juni at nøytralistene skulle delta i forhandlingene i Paris foruten PRR og Saigon. Dette ville ikke Saigon gå med på. Dette er en av de viktigste punktene i avtalen.

Artikkel 13. Saigon har gang på gang vist sin forakt for fredsavtalen. De forsøker å gjøre den til et stykke papir uten betydning, ved å rovosere PRR til motaksjon. Saigon har en fast hær på ca. 1 million, de har et politikorps som framtil 1978 skal øke til 122 000 mann. Det meste av dette betales av USA. Dette er...

rtikkel 14. Dette punkt kan det ikke
ies noe om siden frie, demokratiske
alg ikke har latt seg gjennomføre.
PRR er idag anerkjent av 38 stater og
6 alliansefrie land.

rtikkel 15. Også gjenforeningsspør-
slet kan det sies lite om. Første
punkt på dagsordenen eren fredlig gj-
nforening av Sør-Vietnam.

rtikkel 16. Den felles militærkommis-
jonen er omtalt tidligere.

rtikkel 17. Den to-parts militærkom-
sjonen har fortsatt møter i Paris.
Saigon vil ikke gå med på frie, dem-
kratiske nyvalg før "PRR slutter å
ryte våpenhvilen". Etter at krigs-
angene ble utlevert er ikke forhand-
lingene kommet lenger.

rtikkel 18. Dette punktet er omhandlet
idligere.

rtikkel 19. Den internasjonale kom-
feransen fant sted i Paris, slik som
fredsavtalen påbyr. Både USA og Thieu
skrev under.

Artikkel 20. Det er reist en del tvil om
dette punktet i fredsavtalen. Punkt 20a
står ved lag, selv om 20b kan diskuteres.
GRUNC og Laos patriotiske front si-
er ingen fremmede stater kan skrive un-
der et dokument som vedgår deres land,
uten at de selv er med i forhandlingene.
Det kan derfor diskuteres om f.eks
USAs terrorbombinger av Kambodsja i og
for seg er brudd på Vietnamavtalen av
27/1 -73, selv om det er brudd på alle
andre vedtekter og internasjonale lov-
er.

Artikkel 21. USA har helt siden avtalen
ble unde skrevet, systematisk og løgn-
aktig beskylt NVN for å "invadere" SVN.
Videre har de ikke ødelagt minene ut-
enfor kysten og de har fortatt rekog-
noseringstokter over Hanoi og andre
områder av NVN. USA har heller ikke
gått med på å betale gjenoppbyggingen
av NVN slik som protokollen til freds-
avtalen bestemmer.

Artikkel 22. USA har ikke respektert
NVNs nasjonale suverenitet. De har
tvert i mot brukt NVN som en unnskyl-
dning til å fortsette sin nykolonialist-
iske politikk i Indokina. Fremdeles
er det ufred og utrygghet i Indokina.
Dette kommer av at USA fortsetter å
støtte de reaksjonære regimene i Sai-
gon og Pnomh Penh og den reksjonære
klikken rundt Souvana Phouma. Eksempel-
et fra Kambodsja taler sitt tydlige
språk.

Artikkel 23. Avtalen slutter med "Av-
talen og protokollen for den skal gj-
enføres strengt av alle ~~partene~~ be-

rørte parter", undertegnet av bl.a
USAs og Saigons utenriksministre.

Vi har sett at på så godt som alle pu-
nkter har Saigon og USA brutt freds-
avtalen.

Solkom vurderer den politiske og mil-
itære situasjonen i Vietnam som følger
Fredsavtalen er en enorm seier for
PRR og for det kjennende vietnamesiske
folk. Den er samtidig et politisk neder-
lag for USA, liksom FNIs offensiv
1972 var en like stort militært neder-
lag for USA. Skulle USA følge fredsav-
talen, ville det være slutten på deres
nykolonialistiske bestrebelser i Sør-
Vietnam. Men USA er ikke innstilt på
fred, de ønsker ikke å gi opp sin ny-
kolonialistiske politikk.

Samtidig er det kommet til to faktorer
som gjør at Nixons posisjon (og dermed
hans mulighet til å fortsette sin uten-
rikspolitikk i et slikt omfang han sel-
ensker), 1. Watergateskandalen og 2.
dollarkrise. USAs økonomi er i løpet
av de seinere år blitt svekket.

Thieu på sin side har store problemer
med å dekke de løpende utgifter. Vi
må huske på at mange hundre tusen i
Thieus områder lever bak gitter og er
uproduktive. Thieu trenger derfor st-
adig mer dollar. Men pga. dollarkrise
kan ikke USA gi så mye som Thieu vil
ha.

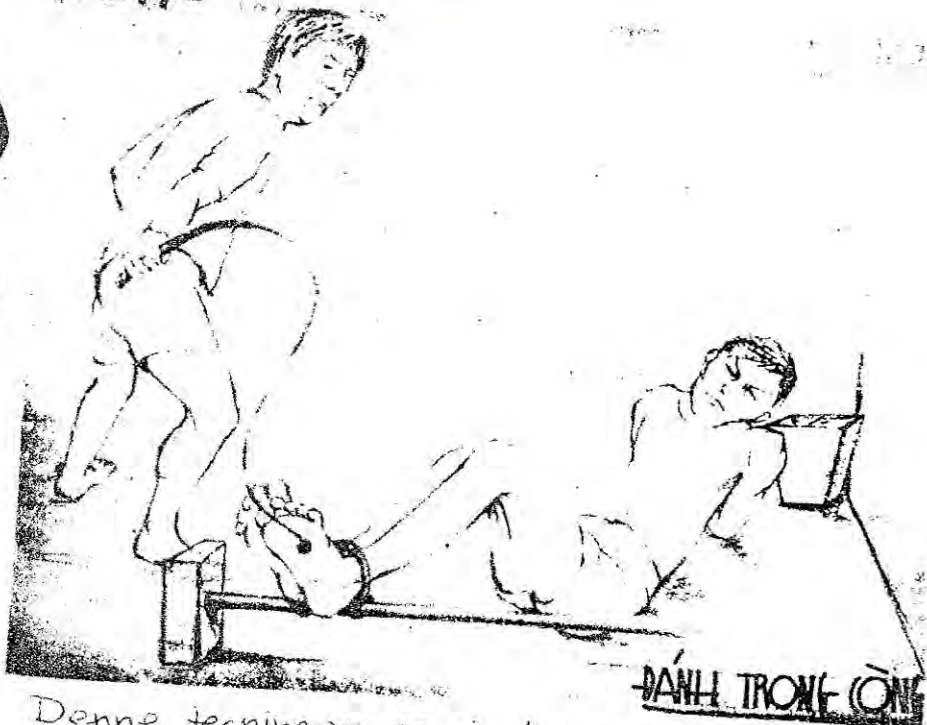
Thieus mulighet er derfor å provosere
PRR til åpen krig og lerved håpe at
Nixon vil være litt mer raus med pen-
gesekken. Dette er grunnen til at Thieu
de siste uker har satt i verk en sl-
ags offensiv. Selv om USA har skrant
med dollar, har de nok med våpen som
de kan sende til Thieu.

PRR har hele tida klipprefast stått
på fredsavtalens bestemmelser. Men
PRR har åpent sagt at de slår tilbake
angrer inn på PRR-kontrollerte områder
og at de ikke i all evighet kan tåle
Thieus provokasjoner.

Hvis Thieu vil sette isving en stor-
stilt offensiv, vil dette bare skje
ut fra svakhet. Iga. den styrke PRR
har oppvist, ikke minst under offens-
iven 1972, vil en Saigon-offensiv være
den reneste selvmordshandling. På de
andre side ser ikke Thieu ut til å ha
så mange andre muligheter.

Vi mener i denne situasjonen det er
uhyre viktig å stå på fredsavtalens
bestemmelser, forsvare fredsavtalen
som det sør-vietnamesiske folks best
våpen, men samtidig understreke Thieu
og Nixons brudd på fredsavtalen - pe-
ke på de politiske fangene, USAs opp-
trapping, Thieus angrep på PRR-områder
- og være opservant og forberedt på
sprell fra Thieus og Nixons side.

200.000 200.000 200.000 POLITISKE FANGER - STØTT DEM!

Denne tegningen er gjort av en politisk fange i et av Thieus fengsler.

Fra "FNL i Trøndelag" har vi fått en del stoff om de politiske fangene, som vi gjengir her.

AMNESTY INTERNATIONAL OM DE POLITISKE FANGENE

"Political prisoners in South Vietnam" er en rapport utarbeidet av Amnesty International (AI) om de politiske fangene i Sør-Vietnam. På bakgrunn av grundig dokumentasjon gjør rapporten rede for hvem fangene er, hvorfor mange som hverken støtter PRR eller Saigon sitter fengslet, den gjør rede for forholdene i fengslene og for bruken av terror og tortur. Rapporten framhever sterkt at disse lidelsene vil fortsette - dersom ikke noe blir gjort nå for at fangene skal frigies.

Fra AIs formål legger rapporten hovedvekten på å dokumentere lidelsene til fanger som hverken er krigsfanger eller vanlige kriminelle. Rapporten omtaler også kort de spesifikt politiske sidene ved saken på en bra måte (fredsavtalen, de fengslete nøytraliserte store rolle). - I denne oppsummeringen skal vi legge vekt på AIs anslag over antallet fanger, og la dem ligge.

gon-fanger

inndeler Saigonfengslenes innhold i 4: medlemmer av det amerikanerne kaller "infrastruktur" til PRR/FNL (iflg en kilde som AI referer så disse (krigsfangene) og alle de problemer som

oppstår når Genevekonvensjonen, Røde Kors osv skal fungere i den særegne, ikke-internasjonale (!) situasjonen i Indo-Kina.)

2. Bønder, handelsmenn, barn og alle slags sivile som er fengslet ut fra anklager om kontakt med PRR/FNL.
3. Ikke-kommunistiske opposanter til Saigon-regimet. (AI omtaler grundig 15-20 slike personer, og opplyser at AI har detaljerte navnelister over mer enn 200 ikke-kommunistiske studentledere, de fleste fengslet uten dom. Videre har AI lister over mer enn 1000 fengslete buddistmunker, og over en rekke andre ikke-kommunistiske fanger.)

4. Vanlige kriminelle. Disse brukes mange steder som hjelpevoktere.

Det er stadig blitt vanskeligere å skille mellom de tre første typene og den fjerde. Dette fordi Thieu etter fredsavtalen har satt i gang en storstilt omklassifisering av politiske fanger til kriminelle. Dertil kommer at nøytralister "omgjøres" til FNL-sympatisører. Dermed blir de - i fall de blir sluppet fri - oversendt til pPRR-områder og slik politisk uskadeliggjort. Rapporten omtaler en rekke sikkert dokumenterte omklassifiseringer av disse typene.

HVOR MANGE?

Saigons offisielle tall er 35.257 (The Daily Telegraph 18/4-73). Lederen for de kommunistiske fanger i Paris, Peter Nguyen Binh Thi, anslår

til ca.200.000 (International Harald Tribune 13/4-73)
200.000 er også PRRs anslag.

AI går i detalj på spørsmålet om "hvor mange":

Saigon-regimets fengselsystem er stort og komplisert (se opplysninger i p omtalen av US-AID). Offisielt finnes 41 hovedsentre for internering av sivile. Størst og best kjent er de 4 nasjonalfengslene (Chi Hoa, Thu Duc, Tan Hiep, alle i Saigon-området, og fangeøya Con Son). AI anslår fangetallet i disse til 22.-25.000. I de øvrige 37 provinsfengslene men er AI at fangetallet tilsammen minst må være 25.000. I tillegg finnes ca 500 interneringssentre av ulike slag (se US-AID-tallet: 552). Dette er alle forhørs sentrene knytt til alle politikamrene, samt en rekke spesialenheter, særlig i de større byene, spesielt Saigon. Rapporten sier: "I alle disse 500 eller fler forskjellige interneringsenheter må der finnes mellom 25.000 og 50.000 fanger, hvis ikke flere. Dessverre er det ikke mulig å være mer presis."

Dette blir tilsammen minst 70.-75.000 fanger, men mest sannsynlig over 100.000. Hvorfor påstår Thieu da at det er under 40.000? Rapporten er beskjeden og viser til at regimet i Saigon har dårlig kontakt med sine provinser, og heller får rapporter som passer Saigon enn som forteller om overfylte fengsler. Men viktigst, sier AI, Den avdelingen i Innenriksministeriet som har ansvaret for fengslene (nemlig Departementet for Rehabiliteringssentrene) oppgir bare tall for de 41 hovedfengslene. AI hevder at tallene for disse er altfor lave, og dersom man føyer til de tusenvis av fanger i de andre fengslene, så er det klart at de offisielle tallene bare representerer "den synlige toppen av isfjellet".

PRR-fangene.

Saigon hevder at PRR holder 67.000 sivile Saigon-tjenestemenn internert. Rapporten viser til at Saigon har offentliggjort navnene på 16.754 av disse i form av en paperback på mer enn 300 sider. ("List of Civil Servants, Cadres and Civilians of the Republic of Vietnam abducted by the Communists since 1954" utgitt av Saigon 24/3-73). På dette punktet referer AI bl.a. Financial Times (24/5-73): "Selv om PRR nå plutselig skulle få flere fanger, så er det neppe trolig at totaltallet skal løpe opp i 67.000. De fleste observatører i Saigon mener at PRR på langt nær holder 67.000 sivile fanger. 67.000 må være et akkurat tall ~~XXXXXXXX~~ på dem som er drept siden 1954, men mange av disse er døde nå, og mange er gått over til FNL/PRR." (Når det gjelder "tapte personer" så nevner AI det kolossale "flyktninge"-problemet i Sør-Vietnam, og at Saigons paperback inneholder særlig mange navn fra de områdene hvor PRR har hatt størst framgang de siste årene (som Quang Thri og Thua Thien)

dokumentert avsnitt om amerikanere som har vært internert hos PRR. Essensen er at "USA-fanger ofte ble gitt utilstrekkelig mat og medisiner, selv om forholdene trolig ikke var noe bedre for folk ellers i området." (!) Ellers intet om tortur eller annen terror.

Trondheim har bestilt flere eksemplarer av rapporten.

Forøvrig kan rapporten bestilles fra:

Amnesty International Publications, 53 Theobald's Road, London WC1X 8SP, England, og koster 35 pence.

FORTSATT USA-INBLANDNING

1974 års budsjett for US-AID viser at Forenita statene også i fortsattningen kommer å være inblandet i opplæringen av Saigon-regimets politistyrker og i administrasjonen av utgiftene for disse fengsler. Budsjetten slår fast at USA har å ta seg av spørsmålet om jantans politistyrker og sikkerhetssystem fram til juni 1978.

US-AIDs åtaganden omfatter bl.a:

- Att vid 1973 års slut ha sett til å sette et nytt administrativt program gjennomført ved 552 fanger.
- Att utforma og centralt organisere «kommunikasjonene» under 1972 og 1973.

- Att under 1972 og 1973 fortsätta aktiviteten mot «Vietcong» infrastruktur i de områdene som ligger inom den nationella polisens «sikkerhetsområde».
- Att till slutet av 1975 ha upprättat ett centralt datasystem som innehåller 12 miljoner individuella dokument och 11,5 miljoner dosiers.
- Att under perioden 1972-1975 varje år träna 18 000 poliser.
- Att utvidga den nationella polisens inspektioner under 1972 och 1973 för att se till att USA-Saigons politik genomförs också på lägre nivåer och för att uppsåta och bemöta subversiva tendenser på lägre nivå inom administrationen.
- Att under åren 1972 och 1973 vidtaga åtgärder som säkrar ett närmare samarbete när det gäller utveckling och utbyte av «sakerhetsupplysningar» mellan den reguljära polisen, specialpolisen och Phung Hoang (d v s Phoenix-programmet).
- Att upprätthålla polisstyrkorna på en nivå av 122 000 man till 1978.
- Att utveckla systemanalyser och kapaciteten för dataprogrammering. Detta har schemalagts 1972 som en «infödd» polisbyrå för datainsamling. Samma organisation skall också förbereda och programmera dessa data samt förse «National Police Command» med systemanalyser.

Ca 1000 av de amerikanske "sivilistene" i Sør-Vietnam er knyttet til US Agency for International Development (US-AID). "Kommentar" (8/73) gjengir følgende punkter om enkelte av US-AID-soppgaver i Sør-Vietnam:

REFERAT

fra

Solkoms landsstyremøte 13.-14.10.73

LS-medlemmer fra følgende steder møtte: Bergen, Drammen, Oslo, Skien/Porsgrunn, Trondheim, Trøndelag, Tromsø.

0. Dagsorden - godkjent uten endringer.

1. Om Solkoms formann	4. Høstplan - metoder
2. Situasjonen i Indokina	5. Distriktsarbeidet
3. Vietnamarbeidet i Norge	6. Evnt. og kritikk

1. Om Solkoms formann. Av helsemessige grunner har formannen Monica vært forhindret fra å virke fra i høst. AU har oppnevnt et mini-AU bestående av Inger og Eystein. Dette skal fungere fram til jul da situasjonen tas opp på nytt.

VEDTAK: Ingen anmerkninger fra LS.

2. Situasjonen i Indokina.

Lederen av PRRs Informasjonsbyrå i Oslo, Le van Ky, var innbudt til å holde en orientering om situasjonen i Indokina, særlig Vietnam. Van Ky tok utgangspunkt i Paris-avtalen og slo fast at mange positive hendelser hadde funnet sted siden den. Avtalen har først og fremst ført til at det direkte USA-engasjementet er opphørt.

PRR har satt store krefter inn på konsolidering av de frigjorte områdene, som utgjør et sammenhengende område fra nord til sør. Både lokal og sentral administrasjon er styrket. Husreparasjoner er ført et stykke på vei - santlige hus i PRR-områdene er mer eller mindre merket av krigen. En rekke skoler er satt i gang, og gamle som unge har satt seg til skolebenken. Alle provinser arbeider med å utvikle kunstnergrupper, og det er opprettet en ambulerende kino-virksomhet. Mye gjenstår før samtlige 26 millioner bombekrattere att er jøvnet til åkermark, men landbruksforskningen har utviklet nye såkorn- og rissorter. Vanningssystemer er under arbeid.

Det har vært utenrikspolitisk framgang. 20 ambassadører har vært i de frigjorte områdene og levert sine akkreditiver. Ambassadører til framtidig bruk bygges. De alliansefrie statenes 4. toppkonferanse (76 land til stede) avga en uttalelse som fordømte USAs og Saigons politikk med brudd på fredsavtalen, og støttet folkets kamp. Etter junta-kuppet i Chile har PRR brutt de diplomatiske forbindelsene med Chile.

van Ky slo fast at situasjonen var dårlig med hensyn til gjennomføring av Paris-avtalen. Avtalen er et nederlag for USAs og Saigons politikk. Derfor fortsetter de å bryte den. Thieu har intensivert krigshandlingene de siste ukene. Saigon har fått på ny enorm støtte i form av militært utstyr. Antallet amerikanske rådgivere er siden avtalen fordoblet og teller nå 20 000 mann. Det er utført angrep langt inn i PRR-områder, og ikke som før, bare i mindre målestokk og hovedsaklig mot omstridte områder. I tiden 1.-5. oktober har Thieu-regimet begått hele 5 700 brudd, deriblant 250 bombe- og artilleriangrep.

Jo alvorligere brudd USA/Thieu begår, jo høyere må det skrikes om "PRRs brudd". USA forsyner Saigon avtalestridig med våpen - men anklager DRV for aggresjon.

Avtalens viktigste bestemmelser er ikke gjennomført - Thieu holder fortsatt rundt 200 000 fanger fengslet - bare 1 500 er løslatt. Løslatelse betyr nøkkel til stor framgang i gjennomføringen av avtalen. De fleste fanger tilhører Vietnams nøytralister - den tredje kraft - og er ikke nødvendigvis direkte tilhengere av FNL.

van Ky slo fast at PRR støtter FUNK og GRUNC i Kambodsja, og at problemene her må løses av kambodsjanerne sjøl. Han viste til FUNKs program og Sihanouks 5-punkts program. van Ky oppfordret til fortsatt støtte for gjennomføringen av Vientiane-avtalen når det gjaldt Laos, og at Solkom bør holde fram støtten inntil Paris-avtalen er gjennomført.

DISKUSJON

Det var ikke uenighet om fundamentale syn på situasjonen i Indokina som preget diskusjonen.

Alle var enige i at kampen mot USA-imperialismen fortsetter for vår del. Hverken vi eller de indokinesiske folkene har vunnet noen endelig seier. USA har lidd et nederlag, men ikke et totalt nederlag. De fører fortsatt en aggressiv politikk i Indokina - Nixon-doktrina står fortsatt ved lag.

Det er også skapt nye betingelser for kampen - det skjer en konsolidering av PRRs områder. Gjenreisninga har startet, og et reelt eksisterende alternativ til Saigon-juntaen er skapt. Saigons våpen er defensivt: de må ødelegge det PRR bygger, uten å kunne skape noe alternativ sjøl.

På særlig to områder brytes avtalen: ved Saigons militære angrep, og fengslingen av de politiske fangene.

Flere fryktet at USA ville opptrappe krigen nok en gang i Vietnam og Kambodsja. Vil USA/Saigon provosere ved hardere militære angrep? Vil USA konstruere et påskudd til

atter å intervensjonere på nytt? Hva hindrer gjenopptakelse av full krig?

1. USAs svekkede økonomi/ politiske prestisje ved Watergate, en svekket presidentposisjon.

2. Folkeopinionen - ikke så aktiv som før, men husker likevel julebombingene.

3. Den eneste varige garanti er motstandskampen i Vietnam - Indokina. Folkehæren - USAs erfaringer i møte med et væpnat folk. At nær alle klassiske militære metoder og nye metoder allerede er utprøvd uten suksess.

Likevel - USA har også vist at de lett griper til intervensjon, på tross av dette. USAs ambisjoner i Sørøst-Asia er fortsatt de samme. Derfor plikter vi fortsatt være på vakt - de indre motsigelsene blant imperialistlederne som foreløpig hindrer nye tiltak, er ingen garanti.

Er Kambodsja eller Vietnam

brønnpunkt i Indokina nå ? Diskusjonen antok tilløp av teoretisk galopp, men ble rettet inn på det praktisk/politiske arbeidet.

Solkom skulle ha reagert på Kambodsja for et ½ år siden. Noo ble da også gjort.

Når det tilspisses i Kambodsja igjen, må vi være beredte til å mobilisere opinionen.

Det ble advart mot å tro at seieren kommer automatisk i Kambodsja.

Landsstyret understreket behovet for at fronten studerer Kambodsja nærmere. Studier om dette skal utarbeides.

LS var i all hovedsak enig om situasjonen i Indokina, og det viktigste: arbeidet må fortsette.

2 b. Forslag til paroler i høstens arbeid.

Forsvar fredsavtalen, vær forberedt på USAs/Thaies angrep

Frigi de politiske fangene

Anerkjenn PRR

Full støtte til frigjøringskampen i Kambodsja

Anerkjenn GRUNC

(Prioritering ble ikke foretatt, men går fram av prioriteringen av arbeidet og planene framover, se punkt 4).

3. Vietnamarbeidet i Norge. Innledning ved Inger (medl. av mini AU.)

Etter Fredsavtalen mente mange at USA var ute av Vietnam og at det var lite vi kunne gjøre. Vietnam hadde heller ikke lenger den framtrædende plassen i pressa som før. Lite ble gjort utover våren, og LM var skuffende kvantitativt. Denne utviklinga fortsatte. Likevel ble det jobba bra ved konkrete aksjoner og arbeidsoppgaver. (Kambodsja-demonstrasjonen

15/8 og kunstnertroppen i august/september.) For Vietnam sto sentralt i det "Lær å kjenne Vietnam"-opplegget som ble vedtatt på LM. Men lite for Vietnam har blitt solgt, så lite at vi foreløpig ikke kan gi ut noe nytt. Økonomien er meget dårlig. Selv ikke FNL i Norge har kommet ut skikkelig. Fronten har skrumpet inn til få aktivister. Ledelsen har ikke skjønnet tidsnok hva som ville skje med fronten, men har stolt på at den ville bestå av seg sjøl. AU har diskutert strategi for lenge, og ikke satt kreftene inn på konkret arbeid.

Oppsummering fra distriktene:

Tromsø distr: En gruppe i Harstad. Ellers usikkert.

Oslo: Ingen selvstendige aktive grupper. Felles allmannamøte hver 3.

uke. Dårlig oppslutning.

Skien: Ingen respons fra gruppene.

Bergen: En gymnas-gruppe. Nytt styre i Bergen skal stables på beina.

Trøndelag: Trondheim driver godt arbeid. Ellers dårlig aktivitet.

I diskusjonen ble det tatt opp om vi har ført en gal politikk etter fredsavtalen. Flertallet mente at vi i hovedsak har ført en riktig politikk, men brukt gale metoder. Vi har ikke fulgt opp det LM sa om et bedre tilbud til gruppene. Vi har ikke skjønnet hva det innebærer i praksis å føre en politisk kamp.

a Den Norske Vietnamopinionen, trenger den Solkom?

Solkom har klart å endre opinionen fra ~~en~~ ~~en~~ ~~en~~ USA-vennlig til en som tar avstand fra USA. Opinionen er breiere enn noensinne. Sterkere venstre-side ved SV's framgang. Solkom trengs for å ta initiativer og lede op.

b Hva må gjøres for å styrke Solkom lokalt og sentralt?

Vi må sette igang en samlet kampanje for å bygge opp igjen gruppene. For Vietnam må brukes aktivt i denne kampanjen. Diskusjonen kom inn på spørsmålet om en medlemsvervingskampanje for å styrke økonomien, og på spørsmålet om en kampanje for løslatelse av de politiske fangene. Den mer konkrete delen av denne diskusjonen ble etter en stund utsatt til seinere punkter.

c Orientering om økonomien og medl.vervingskampanje ved Anders(kasserer)

Kassereren gikk gjennom regnskapet som viste at vi må skaffe ca. 8000 kr. i høst. Han la fram forslag om en medl.vervingskampanje for å få inn penger raskt. De medlemskortene vi har kan gi 6000 kr. ved en kontingent på 10kr. fram til 1/12.

Vedtak: AU sender et stensil til alle gruppene om nødvendigheten av en vervekampanje.

Det trykkes opp nye medlemskort for 1974, der medl. skal kunne velge mellom 1/2 eller 1/1 års medl.skop. Det skal være samme kontingent for alle medlemmer. Medl. status blir som tidligere. AU får oversikt over alle medl. gjennom et kartotek. Gruppene får løpende oversikt over nye medl. i området dersom disse ikke har meldt seg inn via gruppene. Alle medl. får tilsendt 4 nr. av FNL i Norge årlig. Medl.kont. blir kr. 7,50 for 1/2 år og kr. 15 for 1/1 år. Gruppene kan bestemme eventuell lokalkontingent i tillegg.

d. Abonnementskampanje på for Vietnam. Innledning ved Bjørn E. (red.)

Dersom fV skal komme ut med nytt nummer, trengs 4000 kr. til dekning av gjeld til trykkeriet. Men fV trenger langt mer enn dette for å sikre framtidige numre. Målsetting: 1000 abonnenter.

Diskusjonen som fulgte gjalt både medl.- og abonnentsverving.

Det ble sagt at det nå ville bli to interne økonomikampanjer, og at en derfor må prioritere. Flertallet mente at det ikke var noen avgjørende motsetning og at det dreidde seg om to tilbud.

Vedtak: Hvert distrikt skal sende inn lokale målsettinger. Dette skal følges opp beinhard av AU, som skal følge kampanjene i hvert distrikt. Det skal fortelles konkret hva vi trenger penger til, og det skal etterhvert settes opp regnskap over hva pengene er blitt brukt til.

Medlemsvervingskampanje og abonnementskampanje var med dette vedtatt.

Mer konkret om abonn.kampanje med målsettinger følger annet sted i bladet.

4. Hvordan jobbe for å få gjennom kravene i høst. Metoder og ideer. Monica.

1. Politiske paroler.

Anerkjennelse av PRR og GRUNC bør være det første målet. Spørsmålet om de politiske fangene bør være en viktig del av dette.

2. Metoder.

Presse DNA gjennom resolusjoner fra fagbevegelsen. Stoff og informasjon til stortingsmenn og menigmann om pol. fanger og btudd på fredsavtalen. Hvert distrikt får konkrete arbeidsoppgaver ved ansvar for å lage stoff om spesielle deler av Vietnam-spørsmålet. Gruppene skriver artikler til lokalpressen. Underskriftskampanje om de pol. fangene vil ikke være realistisk. Kapasitetsproblem. Felles- Fellesuttalelse med Amnesty International, Vietnambevegelsen og Solkom sendes ideelle organisasjoner for tilslutning.

3. Timeplan.

Aksjonsuke 12.-18. november i forbindelse med utenriksdebatten.

Diskusjon: Det kom opp innvending mot å ta opp kravet om anerkjennelse av PRR og GRUNC samtidig fordi det er to forskjellige land. Flertallet så ingen vanskeligheter med ~~det~~ med å kjøre det parallelt.

fra distriktene (DA'ene) kom det fram ønske om å ha en felles ekstern hovedoppgave som hele fronten kunne samle seg om. Dette må bli en kampanje for de politiske fangene fordi det er en konkret arbeidsoppgave som kan stable gruppene på beina igjen. Diplomatiske kjør på anerkjennelseskampanje kan resultere i at de lokale initiativ dør, og at Solkom bli blir en paraplyorganisasjon.

Disse motsetningene utviklet seg i løpet av en lang og god debatt til et kompromiss i form av en arbeidsplan i to faser. Målet er for hele planen er anerkjennelse av PRR og GRUNC, men det må bygges opp med en kampanje om de politiske fangene som blir høstens hovedoppgave.

Aksjonsuke blir 19.-25. november.

Gruppene skal lage følgende studieartikler:

Kulturen i frigjøringskampen og i gjenoppbygginga. (Bergen.)

Kvinnene i frigjøringskampen. (Skien.)

Industri og jordbruk. (Oslo.)

Religion i Vietnam. (Tromsø.)

Helsevesen og utdanning. (Trondheim.)

Visse bør være egne studieopplegg med spørsmål og litteraturliste. Oslo skal være ferdig 1/2, de andre 15/2.

Eksternt

Internt

Fase I - Brudd på fredsavtalen- - POLITISKE FANGER: - IndoKina-uke 19-25 nov. - For Vietnam - 20. des: FNL 13 år. Møter. - Skien foreslår opplegg. - Medlemsveving. Mål: 600. abonnementskampanje. Mål: 1000.	- Studier på fredsavtalen og brudd. - FNL i Norge 1/11. - Kambodsja-studier med henblikk på evt. opptrapping der. - Registrering av styrken til anerkjenn PRR-opinionen.

De to fasene bindes sammen på 1-års-dagen for fredsavt: 27/1.

Fase 2 - Hva står PRR for? - Evt. aksjonsuke sist i mars. - For Vietnam.	- FNL i Norge 1/73: januar. - Studere: FNL: Frontpol. og frigj. - Studieopplegg ferdig 15/2. (Oslo 1/2.) - FNL i N 2/73 i mars: LM, sommerleir, oppsummering.

AU summerer opp .

Pkt. 5 - Distriktsarbeidet

På grunn av knapphet på folk i ledelsen i Oslo eksisterer ikke IU på linje med tidligere. Ordningen var dessuten byråkratisk med strikt inn-
deling i ansvarsonråder. Landsstyret sluttet seg til forslaget om at
hvert medlem i AU "adopterer" hver sin DA og holder kontakten med den.
Vedtak om at kontakt skal finne sted en gang pr. måned: fra AU til DA
helst 1. hver måned, svar fra DA innen 15. hver måned.

De forskjellige DA'er vil av kontakten finne hvilket AU-medlem de har
"fått".

Videre ble det vedtatt at Drammen FNL stiller med ett medlem i AU.

Forslag om at Harstad FNL møter som DA ble vedtatt. Harstad kontaktes.

Pkt. 6 - Eventuelt

Forslag om støtteresolusjon til folket i Chile

Fremmet av et AU-medlem. Det kom fram sterk uenighet. Litt av disku-
sjonen refereres her:

Forslagsstillerens begrunnelse pekte særlig på at USA-imperialismen står
bak kuppet i Chile.

Skien mente vi burde gi støtte pga. vår antiimp. grunnholdning.

Tromsø skeptisk ut fra programmet. - fare for å begå samme feil som ved
uttalelser om EF fra Solkoms side.

Monica pekte på at programmet sier vi skal ta utgangspunkt i Indokina, og
gjøre det til vår t politiske ansvarsområde.

Trondheim: Kan ikke sammenlikes med Midt-Østen. Vi bør ikke legge så mye
energi i Chile at vårt solidaritetsarbeide med Indokina svekkes, men vi
bør gjøre kjent vår holdning til Chile. Anledning til å påpeke USA-imp.s
karakter og trekke parallell med Indokina. PRR har brutt med Chile - vi
bør støtte PRRs handling og kreve at Norge gjør det samme.

Drammen mente Chile var særtilfelle - lovlig demokratisk valgt regjering
er styrtet, og denne regj. drev aktivt solidaritetsarbeide overfor Indok.

Bergen syntes det var firkantet å utelukke alt utenfor Indokina. Chile
vil neppe virke splittende på Vietnam-arbeidet.

Monica påpekte uenighet i OU - mulig splittende hvis folk mener det er
vedtaksbrudd.

Uenighet mellom flere om USA-imp. var åpent framme/aktivt i kuppet - ikke
alle ser den umiddelbare sammenheng. Vi måtte i så fall arbeide for å gjøre
den klar.

Prøvevotering: 5 imot uttalelse, 3 for, resten avholdende.

Vedtak: Debatten følges opp i FNL i Norge. Trondh.+ Monica+forsl.still

Forslag om å kreve parlamentari ker-delegasjon til Sør-Vietnam.

Trondheim stilte forslaget. Usikkerhet om konsekvenser.

Vedtak: AU skal ta opp forslaget overfor SV+andre og drøfte det nærmere.

Ekstern uttalelse

Vedtak: AU utformer ekstern uttalelse med planer framover/paroler/arbeids-
grunnlag som er kommet fram på dette LSM.

Kritikk av LSM

Hovedsak positiv. Første dags pessimisme ble til optimisme og pågangs-
mot andre dag. Møtet har brakt klarhet i arbeidsoppgaver for de kommende
8-9 måneder. Ytre ramme for møtet svak: hva med flagg, markering av at
dette virkelig var et landsstyremøte?

AU bestemmer ny dato for neste LS-møte.

Giai Phong!